

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/88/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318010602
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1318010602.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Petra Šamka a Vladimíra Buchvalda, v trestnej veci obžalovaného L. R., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 04.02.2019 sp. zn. 2T/55/2018, na verejnom zasadnutí konanom 24. októbra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému L. R., M.. XX.XX.XXXX F. Y., trvale bytom T., E.. N. F. XXXX/XX, na slobode,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 54 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo 04.02.2019 sp. zn. 2T/55/2018 bol obžalovaný L. R. uznaný za vinného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v čase okolo 19.45 hod. dňa 29.12.2017 v P. na A. E. XXXX/XX sa nachádzajúcej predajni Kaufland, bez použitia násillia odcudzil tam na predajnej ploche voľne vyložený tovar a to konkrétne 3 kusy ceruzky na oči zn. Essence, spolu v hodnote 7,17 € a to tak, že tento vzal z predajnej plochy a následne vložil do vrečka bundy a prešiel bez zaplattenia cez pokladničnú zónu, čím by takto svojim konaním spôsobil poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v. o. s. so sídlom Bratislava, A. XX/A, IČO: XX XXX XXX odcudzením tovaru škodu vo výške 7,17 €, ktorý skutok spáchal napriek tomu, že v čase okolo 15.00 hod. dňa 14.02.2017 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch tým, za ktorý skutok mu bola blokom na pokutu nezaplattenú na mieste č. bloku XXXXXXXX, právoplatným dňa 14.02.2017, uložená bloková pokuta vo výške 30,- € a ktorý skutok spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta, vydaným pod sp. zn. 1T/124/2017 zo dňa 25.10.2017, právoplatným dňa 25.10.2017, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák.

Za uvedenú trestnú činnosť bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný L. R., smerujúci výlučne do výroku o treste.

V písomných dôvodoch podaného odvolania sa obžalovaný L. R. domáhal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že mu uloží miernejší trest. Odvolateľ poukázal, že súd prvého stupňa mu uložil neprimerane prísny trest a to vzhľadom na okolnosti prípadu, jeho priznanie a uhradenie škody na mieste. Záverom dodal, že má chorých oboch rodičov, ktorí sú odkázaní na jeho pomoc.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní obžalovaného, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnili obžalovaný L. R. a prokurátorka krajskej prokuratúry. Splnomocnenec poškodenej spoločnosti Kaufland Slovenská republika, v.o.s. Bratislava sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil. Napriek tomu odvolací súd vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti tohto splnomocnenca poškodenej spoločnosti, nakoľko mal na takýto postup splnené všetky zákonné podmienky.

Na tomto verejnom zasadnutí krajský súd podľa § 326 ods. 5 Tr. por. s použitím § 269 Tr. por. doplnil dokazovanie oboznámením záverečnej správy z predbežného šetrenia probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Galanta zo dňa 27.09.2019 a zo dňa 8.10.2019 pod sp. zn. 6Pr/99/2019, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla, aby odvolanie obžalovaného bolo ako nedôvodné zamietnuté. Vyslovila názor, že prvostupňový rozsudok je zákonný a správny vo všetkých jeho výrokoch.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám mu uložil trest povinnej práce. Zároveň vyslovil súhlas, aby mu v danej trestnej veci mohol byť súdom uložený trest povinnej práce, keďže na uloženie aj takéhoto druhu trestu sú splnené podmienky.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného L. R. smerujúce iba do výroku o treste je plne dôvodné.

Odvolací súd preskúmaním výroku o treste napadnutého rozsudku zistil, že okresný súd uložil obžalovanému L. Danišovi neprimerane prísny trest. Uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nezodpovedá zásadám ukladania trestu v zmysle § 34 Tr. zák.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery sa musia dôsledne skúmať všetky skutočnosti významné z hľadiska účelu trestu obsiahnutého v § 34 ods. 1 Tr. zák., ako aj ostatné na účel trestu nadväzujúce kritériá rozhodujúce pre určenie druhu trestu a jeho výmery, ktorých zohľadnenie predpokladá úprava zásad pre ukladanie trestov.

Ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. o účele trestu je spolu s ustanovením § 34 ods. 4 Tr. zák. základným vodidlom pri určovaní druhu trestu a jeho výmery. Z hľadiska týchto ustanovení, uložený trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a zároveň trest vyjadří morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Závery na primeranosť postihu páchatela trestného činu sa musia opierať o skutočný stav veci a musia z neho vyplývať.

Po preskúmaní obsahu spisu a po vyhodnotení dôkazov vzťahujúcich sa k výroku o treste, odvolací súd dospel k názoru, že okresný súd sa dopustil pochybenia, keď obžalovanému uložil represívny trest v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci takýto druh trestu vôbec neodrážal primeranosť

trestu predovšetkým s poukazom na charakter a povahu spáchaného skutku, keďže išlo o krádež troch kusov ceruziek na oči zn. Essence v celkovej hodnote 7,17 eur. Napokon súdom prvého stupňa uložený trest odňatia slobody nezohľadňoval ani osobu obžalovaného ako páchatela súdeného trestného činu, keďže išlo o menej narušeného páchatela, ktorý bol v minulosti iba trikrát súdne trestaný, z toho v dvoch prípadoch išlo už o zahladené odsúdenie. Na strane druhej treba konštatovať a zvýrazniť, že obžalovaný predmetný skutok spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a tak s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. nebolo možné obžalovanému uložiť podmienený trest odňatia slobody. Takéto zistenie však nebránilo tomu, aby obžalovanému L. R. nemohol byť uložený iný alternatívny druh trestu, aj s ohľadom na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák., aby uloženým trestom bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Nadriadený súd na základe vyššie uvedených dôvodov, plne vyhovel odvolaniu obžalovaného a zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a uložil mu primeraný trest povinnej práce.

Krajský súd vyslovuje, že v posudzovanej veci boli splnené všetky zákonné podmienky pre uloženie tohto druhu alternatívneho trestu vymedzené v ustanovení § 54 ods. 1 Tr. zák. ktorými sú:

a/ súhlas páchatela,

b/ výmera trestu od 40 do 300 hodín a

c/ uloženie trestu povinnej práce iba za prečin, za ktorý zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody, ktorého horná hranica sadzby trestu odňatia slobody nepresahuje päť rokov.

Z vykonaného dokazovania napokon nevyplývalo, že by obžalovaný bol dlhodobo práceneschopný alebo invalidný (§ 55 ods. 2 Tr. zák.).

Krajský súd na rozdiel od súdu I. stupňa vyslovuje presvedčenie, že uloženie trestu povinnej práce vo výmere 200 hodín dáva záruku prevýchovy obžalovaného smerujúcej k vedeniu riadneho života a vyvarovania sa ďalšej trestnej činnosti, či iného protiprávneho konania (priestupkov). Možno tiež v rozumnej miere predpokladať, že takýto druh trestu splní svoj účel aj v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. a na obžalovaného nie je potrebné pôsobiť represiou v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súčasne treba zdôrazniť, že pre prípad, ak by obžalovaný v čase výkonu trestu povinnej práce nevedol riadny život alebo by zavinene nevykonával práce v určenom rozsahu, došlo by k premene trestu povinnej práce alebo jeho zvyšku na trest odňatia slobody (§ 55 ods. 4 Tr. zák.).

Napokon odvolací súd obžalovanému L. R. pripomína, že trest povinnej práce je povinný vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia výkonu trestu a rovnako je povinný vykonať tento trest osobne, bez nároku na odmenu a vo svojom voľnom čase.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania obžalovaného L. R. spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.